

Til § 15.

Til stk. 1.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 14, stk. 1, i betænkningssudkastet.

Reglen i *stk. 1* bestemmer, hvilke oplysninger adresserings- og kuverteringsbureauer må registrere. Som eksempler på oplysninger, der danner grundlag for inddeling i alment anerkendte grupper, kan nævnes mænd, kvinder, børn, eventuelt inddelt i aldersgrupper, folkepensionister, husejere, sommerhusejere, bilejere og lignende.

Til stk. 2.

I bestemmelsen er det præciseret, hvilke oplysninger der under ingen omstændigheder, bortset fra de særlige tilfælde, der omfattes af § 17, må optages i virksomhedens registre. Det er oplysninger, som formentlig allerede efter *stk. 1* ikke ville kunne registreres. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at foretage en præcisering i selve lovteksten.

Der er endvidere medtaget en hjemmel til for justitsministeren at fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at foretage registrering af bestemte typer oplysninger.

Til § 16.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til § 15 i betænkningssudkastet.

Som anført under de indledende bemærkninger til kapitel 4 finder en del mennesker det ubehageligt at skulle have besværet ved at modtage det reklamemateriale og lignende, som udsendes bl. a. ved hjælp af adresseringsbureauernes adresseregistre. På den baggrund er det fundet rimeligt at medtage en bestemmelse, hvorefter enhver over for bureauet kan kræve sig slettet af dets registre.

Bestemmelsen i *stk. 2* har til formål at sikre, at adgangen til at blive slettet af et bureaux registre kan udnyttes også i de almindeligt forekommende tilfælde, hvor det ikke af fremsendelsen fremgår, hvilket bureau der har forestået udsendelsen eller kuverteringen.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer til § 14, stk. 3, i betænkningssudkastet.

Ved bestemmelsen foreslås den retlige standard i § 15, stk. 1, og bestemmelsen i § 15, stk. 2, fraveget i en særlig relation. Bestemmelsen indebærer, at foreninger og lignende uanset deres art vil kunne overdrage medlemsfortegnelser med henblik på udsendelse af foreningsmeddelelser, men bureauet må i sådanne tilfælde ikke uden vedkommende forenings samtykke benytte den gruppeind-

deling, det herved får i hænde, til videresalg eller til udsendelse af meddelelser for tredie mand. Baggrunden herfor er, at det kan være helt legitimt, at foreninger m. v. overdrager udsendelsesopgaver til virksomheder, der har specialiseret sig heri. Såfremt f. eks. Katolsk Ugeblad eller meddelelser til medlemmer af Foreningen af Vanføre eller Diabetikerforeningen udsendes via et adresseringsbureau, må bureauet derfor ikke uden den pågældende forenings samtykke bruge medlemslisten på anden måde. Noget andet er, at foreninger kan tænkes at have interesse i, at bureauet bruger listen i videre omfang, f. eks. kunne Diabetikerforeningen måske have interesse i, at bureauet fik adgang til at benytte medlemsfortegnelsen til udsendelse af meddelelser fra forhandlere af sukkerfri næringsmidler. Efter bestemmelsen kræves foreningens samtykke hertil. Vil et medlem af foreningen slettes af den pågældende fortegnelse, må han reagere gennem den pågældende forening eller opgive sit medlemskab og rette henvendelse til bureauet om sletelse.

Til kapitel 5.

Bestemmelserne i dette kapitel er nye i forhold til betænkningssudkastet.

Virksomheder m. v. anvender i stigende omfang elektronisk databehandling af registre. Anskaffer en virksomhed selv det fornødne edb-materiel, opstår der ikke ved brugen af elektronisk databehandling problemer med hensyn til ansvar for registrering, videregivelse og sikkerhed, der ikke allerede kendes fra de manuelt førte registre. Det er alene metoderne til løsning af disse problemer, der bliver anderledes. I tilfælde, hvor virksomheden overlader den elektroniske databehandling til et edb-servicebureau, opstår der derimod problemer med hensyn til ansvaret for de nævnte områder. Overladelser af registre til behandling i et edb-servicebureau er som anført under bemærkningerne til § 3 ikke videregivelse i lovens forstand, og servicebureauet bliver ikke herved bruger af det pågældende register. Opbevaring eller elektronisk databehandling af registeret påfører således ikke edb-servicebureauet et selvstændigt strafansvar, selv om det viser sig, at registeret er oprettet i strid med denne lov, eller at en videregivelse til tredie mand, der er udført af servicebureauet som led i den aftalte opgave, er stridende mod lovens bestemmelser om videregivelse. En registreret vil heller ikke over for servicebureauet kunne kræve egenaccess eller berigtigelse, men må rette henvendelsen herom til den virksomhed m. v., der har oprettet og bruger registeret. Registertilsynet vil deri-